EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 3.5.2021
COM(2021) 232 final

2021/0119 (NLE)

Voorstel voor een

# AANBEVELING VAN DE RAAD

## tot wijziging van Aanbeveling (EU) 2020/912 van de Raad over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking

# TOELICHTING

## 1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

### • Motivering en doel van het voorstel

De mededeling "*Samen toewerken naar een veilige en duurzame heropening*" (COM(2021) 129) bevat het voornemen van de Commissie om de aanpak in Aanbeveling 2020/912 van de Raad over de opheffing van de beperking van niet-essentiële reizen naar de EU te blijven herzien zodat deze steeds aan de veranderende context kan worden aangepast.

De ontwikkeling van de epidemiologische situatie in derde landen loopt op dit moment nogal uiteen.

Enerzijds blijven de opkomst en verspreiding van belangwekkende varianten en zorgwekkende varianten in sommige regio's en derde landen een reden tot bezorgdheid. Strenge maatregelen blijven essentieel om de introductie en verspreiding van dergelijke varianten uit hoogrisicogebieden naar het EU+-gebied[1] tot een minimum te beperken. Daarbij moet reizen maximaal worden beperkt en met alle mogelijke waarborgen worden omgeven. Gezien de veranderlijkheid van de situatie is het tevens essentieel om snel op risico's te kunnen reageren; bijgevolg voorziet dit voorstel in een "noodremprocedure" die de lidstaten moet helpen bij het nemen van de meest geschikte maatregelen om de verspreiding van dergelijke varianten te voorkomen of te beperken en bij het bepalen van een gecoördineerde aanpak.

Anderzijds blijkt uit het verloop van de COVID-19-vaccinatiecampagnes in derde landen en het daaruit voortvloeiende positieve effect waarbij de verspreiding van het virus wordt beperkt dat er, met name voor reeds gevaccineerde personen, ruimte is om de reisbeperkingen te versoepelen. Tegen die achtergrond heeft dit voorstel tot doel het reizen uit derde landen geleidelijk, op een veilige manier te hervatten en het toerisme, met name met het oog op het zomerseizoen, alsook het zakentoerisme, weer op gang te brengen, en zo het herstel van de Europese economie te bevorderen. De vaststelling van de verordening betreffende het digitale groene certificaat[2] zal via een uitvoeringshandeling van de Commissie de basis vormen voor de behandeling van vaccinatiecertificaten van derde landen als digitale groene certificaten, of voor de afgifte van dergelijke certificaten aan personen die in derde landen zijn gevaccineerd.

Deze twee aspecten van het voorstel zijn onderling complementair en samenhangend om waar mogelijk tot een veilige openstelling van de EU te komen en er tegelijkertijd voor te zorgen dat snel kan worden opgetreden tegen bestaande en mogelijke nieuwe varianten.

### • Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein

Dit voorstel voor een aanbeveling dient ter uitvoering van de bestaande bepalingen op het beleidsterrein, namelijk het verrichten van personencontrole en efficiënte bewaking bij overschrijdingen van de buitengrenzen.

---

[1] Onder het "EU+-gebied" worden alle Schengenlidstaten (met inbegrip van Bulgarije, Kroatië, Cyprus en Roemenië) en de vier geassocieerde Schengenlanden verstaan. Het omvat ook Ierland als dat land besluit zich bij dit beleid aan te sluiten.

[2] Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende een kader voor de afgifte, verificatie en aanvaarding van interoperabele vaccinatie-, test- en herstelcertificaten teneinde het vrije verkeer tijdens de COVID-19-pandemie te vergemakkelijken (digitaal groen certificaat), COM(2021) 130 final.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

Deze aanbeveling is in overeenstemming met ander beleid van de Unie, onder meer op het gebied van externe betrekkingen en volksgezondheid.

## 2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

Het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en met name artikel 77, lid 2, punten b) en e), en artikel 292, eerste en tweede zin.

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Op grond van artikel 292 VWEU kan de Raad aanbevelingen vaststellen. Overeenkomstig de eerste zin van deze bepaling stelt de Raad aanbevelingen vast en overeenkomstig de tweede zin van deze bepaling besluit de Raad op voorstel van de Commissie in alle gevallen waarin in de Verdragen is bepaald dat hij handelingen op voorstel van de Commissie vaststelt.

Dit is in de huidige situatie van toepassing, aangezien een coherente aanpak aan de buitengrens een gemeenschappelijke oplossing vereist. Artikel 77, lid 2, punt b), VWEU voorziet in maatregelen voor de controles van personen die de buitengrenzen overschrijden, terwijl artikel 77, lid 2, punt e), VWEU voorziet in maatregelen om te voorkomen dat personen, ongeacht hun nationaliteit, bij het overschrijden van de binnengrenzen aan enige controle worden onderworpen. Maatregelen op grond van artikel 77, lid 2, VWEU moeten worden vastgesteld door het Europees Parlement en de Raad volgens de gewone wetgevingsprocedure. Overeenkomstig artikel 289, lid 1, VWEU vindt de gewone wetgevingsprocedure plaats op voorstel van de Commissie.

- **Evenredigheid**

In dit voorstel wordt rekening gehouden met de evoluerende epidemiologische situatie en met alle beschikbare relevante gegevens. De autoriteiten van de lidstaten en de met Schengen geassocieerde landen blijven verantwoordelijk voor de uitvoering van de voorgestelde aanbeveling van de Raad. Daarom is het voorstel geschikt om het beoogde doel te bereiken en gaat het niet verder dan wat nodig en evenredig is.

- **Keuze van het instrument**

Het doel van dit voorstel is Aanbeveling 2020/912 van de Raad te wijzigen. Deze doelstelling vereist dat een nieuwe aanbeveling van de Raad wordt aangenomen.

## 3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

n.v.t.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

In dit voorstel wordt rekening gehouden met de besprekingen met de lidstaten sinds de invoering van de eerste tijdelijke beperkingen van niet-essentiële reizen. Er is geen effectbeoordeling uitgevoerd, hoewel in het voorstel rekening wordt gehouden met de evoluerende epidemiologische situatie en met alle beschikbare relevante gegevens.

## 4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Geen

2021/0119 (NLE)

Voorstel voor een

# AANBEVELING VAN DE RAAD

## tot wijziging van Aanbeveling (EU) 2020/912 van de Raad over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 77, lid 2, punten b) en e), en artikel 292, eerste en tweede zin,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Op 30 juni 2020 heeft de Raad Aanbeveling (EU) 2020/912 over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking aangenomen[3].

(2) Op 2 februari 2021 heeft de Raad Aanbeveling (EU) 2020/912 over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking gewijzigd[4] met als doel de criteria te actualiseren die worden gehanteerd om te beoordelen of niet-essentiële reizen vanuit derde landen veilig zijn en moeten worden toegestaan.

(3) Bij dezelfde wijziging werden mechanismen ingevoerd om de verspreiding van zorgwekkende varianten van het virus SARS-CoV-2 in het EU+-gebied te beperken[5].

(4) Sindsdien vinden in het EU+-gebied en in veel andere regio's en derde landen grootschalige vaccinatiecampagnes tegen het virus SARS-CoV-2 plaats.

(5) Op 17 maart 2021 heeft de Commissie twee verordeningen voorgesteld[6] voor de vaststelling van digitale groene certificaten om veilig vrij verkeer binnen de EU tijdens de COVID-19-pandemie te bevorderen. Met het digitale groene certificaat zal een persoon kunnen bewijzen tegen COVID-19 te zijn gevaccineerd, over een negatief testresultaat te beschikken of van COVID-19 te zijn hersteld. Het blijft de verantwoordelijkheid van de lidstaten om te bepalen van welke

---

3 Aanbeveling (EU) 2020/912 van de Raad van 30 juni 2020 over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking, PB L 208I van 1.7.2020, blz. 1.

4 Aanbeveling (EU) 2021/132 van de Raad van 2 februari 2021 tot wijziging van Aanbeveling (EU) 2020/912 van de Raad over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking, PB L 41 van 4.2.2021, blz. 1.

5 Onder het "EU+-gebied" worden alle Schengenlidstaten (met inbegrip van Bulgarije, Kroatië, Cyprus en Roemenië) en de vier geassocieerde Schengenlanden verstaan. Het omvat ook Ierland als dat land besluit zich bij dit beleid aan te sluiten.

6 Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende een kader voor de afgifte, verificatie en aanvaarding van interoperabele vaccinatie-, test- en herstelcertificaten teneinde het vrije verkeer tijdens de COVID-19-pandemie te vergemakkelijken (digitaal groen certificaat), COM(2021) 130 final, en voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende een kader voor de afgifte, verificatie en aanvaarding van interoperabele vaccinatie-, test- en herstelcertificaten voor onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van de lidstaten wonen of verblijven tijdens de COVID-19-pandemie (digitaal groen certificaat), COM(2021) 140 final.

volksgezondheidsbeperkingen reizigers kunnen worden vrijgesteld, maar zij moeten deze vrijstellingen op niet-discriminerende wijze toepassen op reizigers die in het bezit zijn van een digitaal groen certificaat.

(6) Er is steeds meer wetenschappelijk advies en empirisch bewijsmateriaal over de effecten van vaccinatie beschikbaar en dat toont consequent aan dat vaccinatie de infectieketen helpt te doorbreken.

(7) Hieruit blijkt dat in bepaalde gevallen veilig kan worden afgezien van reisbeperkingen voor personen die kunnen aantonen dat zij de laatste aanbevolen dosis hebben ontvangen van een krachtens Verordening (EG) nr. 726/2004[7] in de EU toegelaten COVID-19-vaccin, en dat dergelijke vrijstellingen ook gerechtvaardigd kunnen zijn voor zover een persoon gevaccineerd is met een COVID-19-vaccin waarvoor de WHO-procedure voor Emergency Use Listing voltooid is.

(8) Kinderen die vanwege hun leeftijd niet tegen COVID-19 worden gevaccineerd, moeten met hun gevaccineerde ouders kunnen reizen op voorwaarde dat zij een negatief testresultaat van een PCR-COVID-19-test kunnen overleggen die minstens 72 uur vóór het overschrijden van de grens van het EU+-gebied is verricht. In deze gevallen zouden de lidstaten na aankomst aanvullende tests kunnen eisen.

(9) Vooralsnog zijn er echter weinig tot geen studies beschikbaar over de vraag of zorgwekkende varianten ontsnappen aan de immuunrespons die de verschillende COVID-19-vaccins opwekken. Daarom moet, in overeenstemming met de voorzorgsbenadering, een "noodremprocedure" worden vastgesteld om de lidstaten in staat te stellen op gecoördineerde wijze dringende en in de tijd beperkte maatregelen te nemen om snel te reageren op de opkomst van een variant in een bepaald derde land dat onder specifiek toezicht is geplaatst, met name wanneer een dergelijke variant door het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding (ECDC) als een belangwekkende variant is aangemerkt. Deze noodrem moet het mogelijk maken passende maatregelen te nemen, waaronder toegangsbeperkingen, om de introductie en verspreiding van de variant in het EU+-gebied te voorkomen. Dergelijke maatregelen moeten in de Raad snel worden gecoördineerd om een gemeenschappelijke aanpak mogelijk te maken.

(10) Bij de beoordeling van de epidemiologische situatie in een derde land moet rekening worden gehouden met de vooruitgang die is geboekt bij de vaccinatie van de bevolking van dat land tegen het virus.

(11) Zodra Verordening 2021/XXX betreffende het digitale groene certificaat[8] is vastgesteld, zal zij via een uitvoeringshandeling van de Commissie de basis vormen voor de behandeling van vaccinatiecertificaten van derde landen als digitale groene certificaten, of voor de afgifte van dergelijke certificaten aan personen die in derde landen zijn gevaccineerd. Voor een gecoördineerde aanpak door de lidstaten en om het reizen van reizigers uit derde landen binnen het EU+-gebied te vergemakkelijken, moeten maatregelen worden genomen om het gebruik van deze bepalingen te

---

[7] Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van procedures van de Unie voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (PB L 136 van 30.4.2004, blz. 1).

[8] Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende een kader voor de afgifte, verificatie en aanvaarding van interoperabele vaccinatie-, test- en herstelcertificaten teneinde het vrije verkeer tijdens de COVID-19-pandemie te vergemakkelijken (digitaal groen certificaat), COM(2021) 130 final.

vergemakkelijken. Daartoe zouden de lidstaten kunnen overwegen een portaal op te zetten waarop personen die buiten het EU+-gebied verblijven, kunnen verzoeken om erkenning van hun door een derde land afgegeven vaccinatiecertificaat als betrouwbaar bewijs van vaccinatie en/of om de afgifte van een digitaal groen certificaat.

(12) Wanneer lidstaten een bewijs van vaccinatie aanvaarden om vrijstelling te verlenen van beperkingen die in overeenstemming met het Unierecht zijn ingesteld om de verspreiding van COVID-19 te beperken, zoals voorschriften om in quarantaine/zelfisolatie te gaan of te worden getest op SARS-CoV-2-infectie, moeten zij ook reizigers van deze vereisten vrijstellen die in een derde land verblijven en die uiterlijk 14 dagen voor binnenkomst in het EU+-gebied de laatste aanbevolen dosis hebben ontvangen van een krachtens Verordening (EG) nr. 726/2004 in de EU toegelaten COVID-19-vaccin, of van een ander COVID-19-vaccin waarvoor de WHO-procedure voor Emergency Use Listing voltooid is, en die een geldig bewijs kunnen overleggen dat voldoet aan de voorschriften van de verordening betreffende het digitale groene certificaat. Een dergelijke regeling mag echter niet gelden wanneer een lidstaat gebruik heeft gemaakt van de noodrem. Totdat de verordening betreffende het digitale groene certificaat is vastgesteld en van toepassing wordt, moeten de lidstaten certificaten van derde landen kunnen aanvaarden op basis van het nationale recht, waarbij zij rekening houden met de mogelijkheid om de authenticiteit, geldigheid en integriteit van het certificaat te verifiëren en na te gaan of het alle relevante gegevens bevat.

(13) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het VWEU, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze aanbeveling; deze is bijgevolg niet bindend voor, noch van toepassing op deze lidstaat. Aangezien deze aanbeveling voortbouwt op het Schengenacquis, beslist Denemarken, overeenkomstig artikel 4 van het bovengenoemde protocol, binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad over deze aanbeveling een besluit heeft genomen, of het deze zal toepassen.

(14) Deze aanbeveling vormt een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad[9]; Ierland neemt derhalve niet deel aan de aanneming van deze aanbeveling; deze is bijgevolg niet bindend voor, noch van toepassing op deze lidstaat.

(15) Wat IJsland en Noorwegen betreft, vormt deze aanbeveling een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie en de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt A, van Besluit 1999/437/EG van de Raad[10].

(16) Wat Zwitserland betreft, vormt deze aanbeveling een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt A, van

[9] Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis, PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20.

[10] PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

Besluit 1999/437/EG[11], in samenhang met artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad[12].

(17) Wat Liechtenstein betreft, vormt deze aanbeveling een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, onder A, van Besluit 1999/437/EG[13], in samenhang met artikel 3 van Besluit 2011/350/EU van de Raad[14].

(18) De juridische status van deze aanbeveling, zoals uiteengezet in de overwegingen 13 tot en met 17, doet geen afbreuk aan de noodzaak dat alle lidstaten, om de goede werking van het Schengengebied te waarborgen, op gecoördineerde wijze tot opheffing van de beperking van niet-essentiële reizen naar de EU besluiten,

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING VASTGESTELD:

Aanbeveling (EU) 2020/912 wordt als volgt gewijzigd:

1. Punt 2, vijfde streepje, eerste alinea, wordt vervangen door:

" – de aard van het in een land aanwezige virus, met name of er belangwekkende varianten of zorgwekkende varianten van het virus zijn gevonden. Belangwekkende varianten en zorgwekkende varianten worden door het Europees Centrum voor ziektepreventie en bestrijding (ECDC) als zodanig beoordeeld op grond van essentiële kenmerken van het virus, zoals de overdracht, de ernst en het vermogen om aan de immuunrespons te ontsnappen.".

2. In punt 2, tweede alinea, wordt "25" vervangen door "100".

3. Na punt 2 wordt het volgende nieuwe punt 2 bis ingevoegd:

"2 bis. De lidstaten zouden tevens de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU moeten opheffen ten aanzien van andere onderdanen van derde landen dan die bedoeld in punt 6, eerste alinea, (hierna "reizigers uit andere regio's en derde landen" genoemd) die uiterlijk 14 dagen voor binnenkomst in het EU+-gebied de laatste aanbevolen dosis hebben ontvangen van een van de krachtens Verordening (EG) nr. 726/2004[15] in de EU toegelaten COVID-19-vaccins.

---

11 PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52.

12 Besluit 2008/146/EG van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1.

13 PB L 160 van 18.6.2011, blz. 21.

14 Besluit 2011/350/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis betreffende de afschaffing van controles aan de binnengrenzen en het verkeer van personen, PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19.

15 Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van procedures van de Unie voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op

De lidstaten zouden ook de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU kunnen opheffen voor reizigers uit andere regio's en derde landen die de laatste aanbevolen dosis hebben ontvangen van een van de COVID-19-vaccins waarvoor uiterlijk 14 dagen voor binnenkomst in het EU+-gebied de WHO-procedure voor Emergency Use Listing voltooid is.

Een onderdaan van een derde land die niet onder punt 6, eerste alinea, valt en een niet-essentiële reis naar een lidstaat wenst te ondernemen, zou in het bezit moeten zijn van een geldig bewijs van COVID-19-vaccinatie. Daartoe zouden de lidstaten vaccinatiecertificaten van derde landen die onder een krachtens Verordening (EU) 2021/XXX vastgestelde uitvoeringshandeling van de Commissie vallen, moeten behandelen als vaccinatiecertificaten die overeenkomstig die verordening zijn afgegeven, of zouden zij vaccinatiecertificaten zoals bedoeld in artikel 3, lid 1, punt a), van Verordening (EU) 2021/XXX kunnen afgeven aan personen die in een derde land zijn gevaccineerd overeenkomstig artikel 6, lid 5, van die verordening. Totdat die verordening is vastgesteld en van toepassing wordt, zouden de lidstaten certificaten van derde landen kunnen aanvaarden op basis van het nationale recht, waarbij zij rekening houden met de mogelijkheid om de authenticiteit, geldigheid en integriteit van het certificaat te verifiëren en na te gaan of het alle relevante gegevens bevat.".

4. Punt 6 wordt als volgt gewijzigd:

(a) na de eerste alinea wordt de volgende zin ingevoegd:

"Daarnaast zouden essentiële reizen moeten worden toegestaan voor de in bijlage II genoemde specifieke categorieën reizigers met een essentiële functie of behoefte.";

(b) na de eerste alinea worden de volgende drie alinea's ingevoegd:

"Onverminderd het bepaalde in punt 6, eerste alinea, kunnen de lidstaten, indien de epidemiologische situatie in een derde land of regio snel verslechtert en met name indien een zorgwekkende variant of een belangwekkende variant is aangetroffen, een dringende, tijdelijke beperking invoeren van alle reizen naar de EU voor onderdanen van derde landen die in dat derde land verblijven. Deze reisbeperking zou niet van toepassing mogen zijn op de in de lijst in bijlage II, punt i, en de punten iv tot en met ix, opgenomen categorieën reizigers. Die reizigers zouden niettemin op passende wijze en regelmatig moeten worden getest en in zelfisolatie/quarantaine moeten gaan, zelfs als zij de laatste aanbevolen dosis hebben ontvangen van een van de in de EU krachtens Verordening (EG) nr. 726/2004[16] toegelaten COVID-19-vaccins of van een van de COVID-19-vaccins waarvoor uiterlijk 14 dagen voor binnenkomst in het EU+-gebied de WHO-procedure voor Emergency Use Listing voltooid is.

Wanneer een lidstaat dergelijke beperkingen toepast, zouden de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen en in nauwe samenwerking met de Commissie, de situatie op gecoördineerde wijze moeten evalueren. Dergelijke beperkingen zouden ten minste om de twee weken moeten worden geëvalueerd, rekening houdend met de ontwikkeling van de epidemiologische situatie.";

---

geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (PB L 136 van 30.4.2004, blz. 1).

[16] Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van procedures van de Unie voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (PB L 136 van 30.4.2004, blz. 1).

(c) c) De oude derde alinea wordt de nieuwe vijfde alinea en wordt geschrapt.

7. De vierde en de vijfde alinea van punt 7 worden de eerste en de tweede alinea van een nieuw punt 7 bis.

Gedaan te Brussel,

*Voor de Raad*
*De voorzitter*